

מעשה ברדיאטור או: סיפור לצאת השבת שיש בו סגירת מעגל

חכמים ממני אמרו שאת הסיבה לפרידה אפשר לאתר בדיעבד כבר ברגע ההיכרות ועוד בטרם נאמר המשפט הראשון ואכן כשהגיע הזמן לבחור את הצבע אמרה לי הסוכנת מצידו השני של השולחן ומבטה נעוץ במחשב ולא בי כי נשארו לה במשלוח שאמור להגיע באונייה לקראת סוף החודש הבא רק שני צבעים והם שחור פחם ואפור בהיר וכבר אז מעצם הימנעותה מלהישיר אליי מבט חשתי שמשהו אינו כשורה אבל מכיוון שכבר הייתי נחוש להזמין בו ביום וסכום הכסף הנדרש שכב דומם בחשבון החלטתי זאת הפעם שלא להקשות ואף להתעלם מסימני האזהרה ובחרתי את האפור הבהיר שכן גוף פח שחור כפחם מתלהט בימי הקיץ והנה לא חלפו יותר משבועיים וכבר נקראתי להכיר את החבר החדש במשפחה והמפגש לא היה פשוט שכן הרגשתי דחייה מסוימת כאותו אב שאינו רוצה את התינוק שהוצג בפניו מחמת הספק שהילוד אינו שלו והצבע היה אומנם אפור ואף בהיר אבל בעיקר זהה ממש לצבעו של הרדיאטור בן תשע הצלעות שבסלון שגם לו אגב ארבעה גלגלים וגם לו אין גלגל רזרבי אלא שאת הנעשה אין להשיב ועל גבר לנהוג כגבר ולקחת אחריות על מעשיו ואשמתי היא שלא נעזרתי בקבוע פלאנק¹ כדי לבחון את רזי קשתו של הצבע וכך יצאנו לנו מסוכנות המכוניות לעולם האמיתי והסוער והיה הדבר דומה משהו ליציאה מבית היולדות וכשם שאת התינוק אופף ריח מיוחד כך נישא ריחם של המושבים החדשים במכונית וכשם שאחות ראשית בת-סמכה שכבר ראתה הכול משיאה עצות שימושיות להורים ובכללן למשל שחשוב לתת נר להורדת החום ואולם כדאי ואף הכרחי להוריד את נייר העטיפה מהנר טרם

¹ קבוע פיזיקלי הקרוי על שמו של הפיזיקאי הגרמני מקס פלאנק, שהיה משופם לעיתים ולא באופן קבוע.

החדרתו לישבנו של העולל כך איש תחזוקה ששחרר מאות רכבים אומר בין השאר שאסור להתניע רכב אחר מהמצבר שכן מדובר ברכב היברידי והסוללות שמתחת למושבבים עלולות להתלקח ולפלוט גזים רעילים וכך יצאנו לנו למסענו המשותף באורות צבעוניים וקולות אלקטרוניים חלליים והאמת ששמחתי למדי לקבל צפצוף בכל פעם שעברתי את המהירות המותרת ושמחתי לראות שאור אדום נדלק בראי שמשמאלי כשרכב מתקרב אליי מהצד שהרי עלינו להישמר לנפשותינו ואין כמו לחזור הביתה בשלום והנהג אוחז בעתידם של כל הנוסעים ולא רק בשלו באחריות גנטית לדורות הבאים ומכיוון שלכל בן משפחה יש שם נקבע בו ברגע ובלי להמתין שמונה ימים שהשם "רדיאטור" הולם ביותר וכבר באותו היום יצאנו בשנית אני והרדיאטור או בלשון חיבה "ראדי" לנסיעת היכרות והוצע לי להגדיר ניגון שיקבל את פניי בכל כניסה למרכב וצליל אופייני לעדכון במצב התנועה וזמר המציין תפיסת מעצור החניה אלא שהפעם נוסף על צפצופי המהירות היתרה היו גם צפצופים על מהירות איטית ועל אחיזת הגה רפה ונטולת כוונה וגם הפעם התרגשתי מהאכפתיות והדאגה של הרכב מה גם שהכרנו לראשונה רק בבוקרו של אותו היום ולשנינו היו ספקות לגבי טיב הקשר בינינו והנהיגה לא הייתה קלה כי כשם שראדי ניסה לשמור עליי מהסביבה ומעצמי גם אני גוננתי עליו כעל פעוט בן יומו מאווירת הכביש שלוחת הרסן וחסרת הכבוד ההדדי כסדום ועמורה והרהרתי על כך שגוף לנזק דמיין עולם ללא אלוהים אך לא חזה עולם ללא מעצור יד ולעת ערב לא קלה הייתה הפרידה כשהשארתי את הרדיאטור בחניה המאובקת שמתחת לבניין ונפרדתי ממנו לא לפני שהבטחתי לעצמי שאבוא בשעת לילה לבדוק שהכיסאות מכוסים היטב והסדינים שהנחתי עליהם לא זזו ושלא קפץ הגומי מהפינה של המושב במהלך הלילה ושלא התהפך הרכב רחמנא ליצלן על גבו וישנק ובעודי עולה לביתי שקלתי להקריא לרדיאטור פרק מ"בילבי" שהרי החניה היא לרבים מקום מחניק ומאיים ואודה שנזפתי בעצמי על שלא רכשתי מבעוד מועד מכשיר מוניטור שיונח לצד מיטתי ויקשר אליי את ראדי ולמחרת היום והוא היום הראשון שבו חלק איתנו הרדיאטור את זריחת החמה יצאנו לנסיעתנו השלישית והיינו כמורגלים בצפצוף מינורי לנסיעה איטית וצרצור מז'ורי למהירה ואיתות אדום במראות המורה על רכבים מהצדדים והנה נחשפנו לסוג חדש של התרעה שעניינה אי־שמירת המבט על הכביש וכך יצא שבזמן הנסיעה שמענו חרחורים קצובים גם על אי־שמירת נתיב, מהירות נמוכה, מהירות גבוהה, מכונית משמאל, אופנוע מימין ואחיזת הגה שאינה איתנה דייה וכאן התחלתי לחוש שמשו לא בסדר איתי שהרי אני נוהג לא מעט שנים והקפתי לפחות עשרים פעם את כדור הארץ בנהיגה ולא סביר שאני נוהג באופן כה רשלני ולכן כשחזרנו הביתה קראתי היטב את חוברת ההוראות בניסיון למצוא כיצד לעדן במעט את מערכת ההתרעות וזהו מתברר תהליך המזכיר במשהו את ניתוקו בלית ברירה של המחשב "האל" ב"אודיסאה בחלל" של קיובריק ולא רק בחוברת ההוראות הסתכלתי אלא גם בחנתי בחון היטב את הרדיאטור בסלון שמא יש בו מתגים סודיים שכדאי לרדת לסוף תחכומם וכאן הרגע לציין כי אף שאומרים "ההלוך זרים ולא פייך" אעיד על עצמי שאינני הדיוט חסר ידע וניסיוני

בהליכה בגאיות תוכנה אפלים רב והנה הבטחתי לעצמי שאמצא את הפשפש שדרכו אוכל להיכנס ולבטל או לעמעם אחת ולתמיד כל רעש ריס וציפורן וכל צפצוף בפח החשוף שיש או אין לו שם ובהיותי ספקן ירדתי שוב לחניית הבניין והתחלנו בנסיעה כביכול תמימה אלא שעוד בטרם הגענו לכיכר שבקצה הרחוב ננזפתי על אי־שמירת מרחק וחציית מסלול ללא איתנות ולא הייתה זו נזיפה סתם אלא ההגה חבט בי קלות כמעניש וזעזע את מפרקי ידי כאותה מורה הזכורה לרע שנהגה להכות במקל בכפות הידיים של התלמידים ואני התחלתי לחשוש שמא מדובר בגילויי איבה כלפיי מצד המכונית כתינוק המטיל ספק בכך שאביו הוא אכן אביו וגמרתי אומר שעכשיו ניסע בלי לציית לשום חוק ותקנה והרדיאטור נעתר אלא שאט־אט גברו הצפצופים מהמראות ופתאום הופיעה המלצה שלא לומר ציווי לעצור להתרעננות והציווי היה שילוב של צלמית כוס תה מהביל ושל צפצוף מזן חדש חסר חן ואסרטיבי משהו ואני מודה שהתעלמתי מהאזהרה והתעלמותי זו גררה שינוי בהתנהגות הרדיאטור שהתבטא במעבר ממצב HS דהיינו "חושך שבטו" למצב NHS דהיינו "אינו חושך שבטו" ומיד הבחנתי שהמזגן כבה וחגורת הבטיחות מתהדקת על גופי והמושב מתחמם ואני נוטף זיעה ממקומות שמעולם לא נטפתי מהם זיעה ולכן פתחתי את החלונות והתחלתי לנסוע בזיגזג ברחוב השכונתי והאורות האדומים הבהבו והצפצפה החלה להשמיע קול שברים ותרועה והוצע לי בשנית לעצור להתרעננות שאם לא כן יכבה המנוע סופית אלא שהחום החל להיות בלתי נסבל וחשתי כאילו חומו של המושב כחומו של מגהץ והתחלתי לחוש כוויית ממש והרדיו ומערכת המוזיקה נדמו והודעה הופיעה על המסך והכריזה silencio שפירושו דממה ואומנם כבר זמן רב שלא נסעתי בטנק אבל הבנתי שעליי לעשות לעצמי פינוי לפנים והרדיאטור נזף בי על המהירות הגבוהה ועל שאני מביט על רגליי הלוהטות ולא על הכביש ופתאום נדלק בראי השמאלי אור אדום המודיע שרכב עוין מתקרב ובלי להסס פקדתי בקול חרישי כבימי קרב על ירי פגז זרחן על הרכב שמשמאלנו וכבר דימיתי בעיני רוחי את הרכב עולה בלהבות בקולות פיצוץ ובהבזקים בוהקים וייתכן שהייתי ממשיך להזות באירוע זה אלמלא הבחין ראדי שאיני מביט אל הכביש והחל לזעזע את ההגה ולהשמיע זמירות ומזמורים בשפה שאיני מכיר וחרחורים על אי־שמירת נתיב ועליי לומר שחוסר האמון שראדי בן־יומו הפגין כלפיי לא רק שהפריע לי אלא פגע בי ממש ואולי אף השפיל אותי והנה הבהבה על לוח המחוונים הכתובת "אתה מכוער" וראדי השמיע קול כסוס צוהל ואני חשבתי לעצמי "עד כאן" והתחלתי כעת לנהוג בשיא הזהירות ואחזתי את ההגה בשתי ידי וקירבתי את המושב להגה ככל שיכולתי ונהגתי כמי שעושה מבחן נהיגה דהיינו כל טעות יכולה להכשיל אותו ועניין זה עייף אותי וגרם לי לעצור במכולת השכונתית ולקנות שתייה קרה וכמה מצרכים לשבת הקרבה כגון חלה ויין לקידוש ונר להבדלה והנה בחניה שליד המכולת עומדת אישה ובידה כבל התנעה והיא מייחלת לעזרה ומיד עצרתי לצד רכבה מתוך הכרה בזכות שנפלה בחלקי ומתוך הבנת גודל השעה ושחררתי לאחר מאבק את חגורת הבטיחות שלחצה אותי אל המושב ושרטה את צווארי והגברת הביטה בי ואמרה כמתוך שעשוע

וכפי שנהוג לומר לאבות טריים "אוי כמה שאתם דומים ממש אין צורך בבדיקת אבהות" והוסיפה "אולי תוכל להתניע לי את הרכב" ואני קפצתי על ההזדמנות כיהודי שזכה לעשות מצווה ומשכתי את ידי מכה המנוע והסרתי מהמצבר את כיסוי הפלסטיק השחור וסגרתי את המעגל ומיד החל צפצוף מזן חדש כצפצוף חיה פצועה המייחלת לאוויר וראדי השתעל קמעה והגלגלים איבדו אחיזה ועשן לבן החל לצאת דרך החלונות מתא המצברים שמתחת למושבים וראדי התהפך על צידו כלווייתן שנפלט אל החוף ושכב כך דומם אלא שעדיין נשמעו מדי כמה רגעים רחשים משונים והנה הופיעה ההודעה "שחרר את מְכָלִי הזיבורית" וכריות האוויר נפלטו והתנפחו ואז נדם ראדי לגמרי לא לפני שהשמיע מלמול אחרון שהיה "הפסק לחטט באף בזמן נהיגה" וראדי צנח על הכביש וצלעותיו של ראדי הרדיאטור נפרדו זו מזו ואני שלא איבדתי את העשתונות אפילו לרגע הוצאתי משקית הקניות את נר ההבדלה שהיה עדיין ארוז בצלופן ודחפתי אותו במלואו לצינור הפלטה של ראדי וראיתי שיש על גופי זולת הכוויות גם שריטות וקרעים ושפשופים והרבה פיח והושטתי את ידי אל הגברת ויד ביד הלכנו אט-אט חרישית ובלי אומר אל עבר השמש והרוח ציננה את בגדיי החרוכים ונזכרתי אז במבטה של המוכרת מצידו השני של השולחן שהיה ממוקד במסך המחשב ולא בי והבטתי בפניה המחייכות של הגברת דרך מסך העשן וחשתי לראשונה זה זמן רב אושר אמיתי וסגירת מעגל חשמלי.